

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

28 juni 2005

HOORZITTING

**over het Randbeleid
met een delegatie van de Bestendige Deputatie van de provincie Vlaams-Brabant**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door mevrouw Else De Wachter**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Wim Van Dijck, mevrouw Greet Van Linter, de heer Luk van Nieuwenhuysen, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Steven Vanackere, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Francis Vermeiren;

de heer Jos Bex, de dames Else De Wachter, Elke Roex.

Plaatsvervangers:

de heer Herman De Reuse, de dames An Michiels, Monique Moens, de heren Erik Tack, Joris Van Hauthem;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, Jan Lauryts;

de heren Marc Cordeel, Herman Schueremans, Gilbert Van Baelen;

de heren Flor Koninckx, Marcel Logist, mevrouw Anissa Tamsamani.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Mark Demesmaeker;

de heer Christian Van Eyken.

INHOUD

	Blz.
1. Uiteenzetting door de heer Toine De Coninck, de heer Julien Dekeyser en mevrouw Wiske Ockerman, gedeputeerden van de provincie Vlaams-Brabant	4
2. Vragen van de leden en antwoorden van de sprekers	9
Bijlage: Nota aan de leden van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand.....	19

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand hield op 2 juni 2005 een hoorzitting over het Randbeleid met een delegatie van de Bestendige Deputatie van de provincie Vlaams-Brabant. Sprekers waren de heer Toine De Coninck, de heer Julien Dekeyser en mevrouw Wiske Ockerman, gedeputeerden van de provincie Vlaams-Brabant.

1. Uiteenzetting door de heer Toine De Coninck, de heer Julien Dekeyser en mevrouw Wiske Ockerman, gedeputeerden van de provincie Vlaams-Brabant

De heer Toine De Coninck: Mevrouw de voorzitter, als leden van de Bestendige Deputatie van Vlaams-Brabant zullen we trachten onze reflecties over het beleid van de Vlaamse Regering te geven. We zullen onze uiteenzetting evenwel beginnen met een toelichting bij het beleid dat het provinciebestuur van Vlaams-Brabant voert.

Ik wil beginnen met het Vlaamse karakter van onze provincie en met de situatie in de faciliteitengemeenten. In zijn hoedanigheid van regeringscommissaris is de gouverneur verantwoordelijk voor de toepassing van de taalwetgeving. Daarnaast heeft het provinciebestuur getracht een aantal beleidsmatige aanbevelingen te formuleren. Zo heeft het provinciebestuur een aantal initiatieven genomen om het Nederlandstalige karakter van het straatbeeld in de faciliteitengemeenten te verhogen. We hebben tevens gereageerd op vragen van derden die bijvoorbeeld problemen hebben met tweetalige promotiecampagnes. In dergelijke gevallen trachten we de betrokken bedrijven duidelijk te maken dat ze zich op Vlaams grondgebied bevinden. We vragen hen op een sympathieke manier om zich aan de taal van de streek aan te passen. We werken in dit verband nauw samen met vzw De Rand. De meeste bedrijfsleiders reageren positief op onze verzoeken. Als provinciebestuur hebben we evenwel niet de bevoegdheid om op te treden: we kunnen enkel suggesties en aanbevelingen naar voren brengen.

Het Bruegelproject is een langlopend totaalproject met verschillende raakvlakken. De praktische uitwerking van dit project is grotendeels op het grondgebied van Vlaams-Brabant gesitueerd. Het provinciebestuur heeft al herhaaldelijk gevraagd om voor een gedeelte van de uitvoering van het

Bruegelproject te worden belast. Tot op heden hebben we hier nog geen positieve reactie op gekregen. Tijdens de vorige legislatuur hebben de gouverneur en een aantal gedeputeerden de toenmalige bevoegde minister bezocht. Ondanks hun vurig pleidooi is hier in de praktijk niet veel van in huis gekomen. We hebben tot onze verbazing moeten vaststellen dat de minister in verband met het culturele luik van het Bruegelproject een aantal opdrachten aan vzw De Rand heeft gegeven. Hierover is geen enkel overleg met het provinciebestuur gepleegd.

Een onderdeel van het Bruegelproject is de onderzoeksoopdracht die de Vlaamse overheid aan de heer Hugo De Greef heeft gegeven. Hij heeft zijn toekomstvisie op papier gezet. De grote vraag die hij zich stelt, betreft het toekomstperspectief van het hele project. We kunnen hier enkel stellen dat het provinciebestuur nog steeds bij de uitvoering van het project wil worden betrokken.

De doelstellingen en de taken van vzw De Rand staan duidelijk omschreven in het decreet van 7 mei 2004. Volgens ons zou deze vereniging het beleid van het Vlaamse Gewest, van de Vlaamse Gemeenschap en van de provincie Vlaams-Brabant moeten uitvoeren. Gezien de context biedt de provincie Vlaams-Brabant vzw De Rand een aanzienlijke financiële ondersteuning. De ondersteuning van het Vlaamse Gewest is groter, maar het provinciebestuur trekt hiervoor jaarlijks toch ongeveer 623.000 euro uit. Dit bedrag omvat onder meer een bijdrage in de publicatiekosten van de Randkrant.

Vroeger had het provinciebestuur een individuele beheersovereenkomst met vzw De Rand. Op het einde van de vorige legislatuur hebben we die beheersovereenkomst opgeschort. We zijn immers van mening dat de drie betrokken partijen, de vzw, de provincie en het gewest, samen een beheersovereenkomst moeten afsluiten. Deze werkwijze zou het ons mogelijk moeten maken een gestroomlijnd beleid te voeren en op elkaar afgestemde initiatieven te nemen. Voorzover ik weet, is de uitwerking van die gezamenlijke beheersovereenkomst bijna rond. Het dossier wordt door de minister bevoegd voor de Vlaamse Rand gepatrooneerd. Op dit niveau worden momenteel nog een aantal gesprekken gevoerd.

Ten gevolge van bepaalde decretale bepalingen wordt vzw De Rand momenteel tot een extern ver-

zelfstandig agentschap (EVA) omgevormd. Dit toekomstperspectief moet nog verder worden uitgewerkt. De beslissing is genomen, maar de praktische uitvoering moet nog worden gerealiseerd.

Met betrekking tot het cultureel beleid tracht het provinciebestuur een coördinerende rol te spelen. Het provinciebestuur voert een beleid ten aanzien van de cultuur- en de gemeenschapscentra. Het platform Vlabra'ccent moet tot een betere cultuurspreiding en -participatie leiden. Het provinciebestuur tracht op dit vlak daadwerkelijk een bijdrage te leveren. Zo voorzien we in de financiële ondersteuning van de concerten van het Festival van Vlaanderen die in de Vlaamse Rand plaatsvinden.

Het provinciebestuur besteedt tevens aandacht aan het erfgoedbeleid. In het Pajottenland is het project Breedbeeld ontwikkeld. Het Museum Felix De Boeck wordt in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap en met het gemeentebestuur van Drogenbos beheerd.

In de beleidsnota wordt weinig aandacht besteed aan de jeugd. Er is nog heel wat werk aan de winkel om een aantal afspraken te maken. Het zal u bekend zijn dat er bij de vzw De Rand stafmedewerkers zijn aangesteld die zich specifiek met een of ander aspect van het beleid in de Vlaamse Rand bezighouden, waaronder ook één voor jeugd. Wat dat betreft, is er synchronisatie met de provinciale diensten om in gemeen overleg een aantal beslissingen en initiatieven te nemen.

De provincie heeft ook het initiatief genomen om in Dworp een vormingscentrum, vooral voor de jeugd, te realiseren. De uitbouw hiervan is op dit ogenblik volop bezig. Rekening houdend met de problematiek van kwaliteitsvolle repetitieruimte loopt er een project om in De Zandloper in Wemmel zo een centrum te realiseren. Hiervoor zou de provincie een subsidie-ondersteuning geven.

In samenwerking met het steunpunt NT2, de vzw De Rand en de Vlaamse Dienst voor Speelpleinwerk werd er in 2005 een pilootproject gestart op twee speelpleinen waarbij we via monitoren en dergelijke het Vlaamse karakter en het gebruik van het Nederlands proberen te ondersteunen. De speelpleinmonitoren krijgen daarvoor een aangepaste vorming.

Inzake sport probeert de provincie, rekening houdend met de decretale bepalingen en het decreet

op de gemeentelijke en provinciale sportdiensten, sportzwakke gemeenten te helpen gemakkelijker de drempel te nemen om een eigen sportraad en sportdienst te ontwikkelen. We hebben daarvoor een reglement ontwikkeld waarbij we gedurende drie jaar een degressieve subsidie toekennen om dergelijke structuren op te richten en de sportpromotie en -werking daadwerkelijk te ondersteunen. Om de sportzwakke en sportsterke gemeenten met elkaar in contact te brengen, hebben we de provincie opgedeeld in acht sportregio's met de bedoeling de aanwezige accommodatie een maximaal rendement te geven. Dat systeem werkt vrij goed. Op dit ogenblik zijn 59 van de 65 gemeenten aangesloten via deze sportregiowerking. We gebruiken het systeem van een frank voor een frank waarbij de provincie middelen ter beschikking stelt. Vier sportregiofunctionarissen benaastigen elk twee regio's die de provincie betaalt. In onderling overleg en verregaande autonomie van die regiobesturen proberen we sportpromotionele initiatieven te ontwikkelen.

Het probleem van de faciliteitengemeenten hebben we proberen te ondervangen. Van deze gemeenten wisten we bijna bij voorbaat dat ze niet in het systeem gingen meespelen. We hebben ook bewust de faciliteitengemeenten opgedeeld in verschillende regio's zodat ze niet als een afzonderlijke entiteit op een speciale manier zouden worden behandeld. De andere gemeenten waren daarvoor vragende partij. We hebben het bestaande reglement, dat in een toetreding voorziet via de gemeente zelf met een financiële inbreng, aangepast. Daardoor is het mogelijk geworden om in de faciliteitengemeenten, waar de gemeentebesturen niet stonden te springen om in onze structuur te stappen, toe te treden via de Nederlandstalige sportraad of het Nederlandstalige sportoverleg. Door die aanpassing zijn we erin geslaagd zowel de gemeenten Kraainem, Wemmel als Sint-Genesius-Rode in de structuur op te nemen, samen met Drogenbos, terwijl Wezembeek-Opem op dit ogenblik ook overweegt er in te stappen.

Het enige probleem op dit ogenblik is dat de gemeenten zo tevreden zijn over die werking, dat ze zelf hebben gesuggereerd hun gemeentelijke bijdrage per inwoner, die vroeger een frank bedroeg, te verhogen. In de faciliteitengemeenten stelt zich dan natuurlijk het probleem dat moet worden geprobeerd die financiële inbreng te genereren via de Nederlandstalige structuren want er is geen steun van het gemeentebestuur als dusdanig.

We hebben dit als een vraag aan deze vergadering geformuleerd: moeten we de minister van Sport of de minister van de Vlaamse Rand niet proberen te overtuigen dat er voor de faciliteitengemeenten een oplossing kan worden gevonden voor de financiële inbreng van deze faciliteitengemeenten? We geven de suggestie om de situatie op het terrein te willen bekijken.

Wat de Vlaamse Rand betreft, proberen we de taalhoffelijkheid en het vastberaden taalbeleid consequent door te trekken. In onze reglementering hebben we er zelfs in voorzien dat activiteiten die iets ruimer zijn dan de traditionele 11-julivieringen en gericht zijn op een breder publiek, ook financieel worden ondersteund. De publicatie van de RandKrant en de gemeenschapskranten worden door ons, samen met een aantal andere partners, financieel ondersteund.

Ik kom tot de leefbaarheid van Ring TV en andere regionale zenders. Ring TV vervult in deze contreien een speciale rol in het kader van het Vlaamse karakter. De provincie heeft geprobeerd een daadwerkelijk structurele ondersteuning te verlenen door bij Ring TV en ROB een contract af te sluiten waarbij we op jaarbasis 22 thema-uitzendingen naar voren brengen. Dit betekent voor die zenders een structurele financiële inbreng die uiteraard niet volstaat om een goede werking te kunnen ontplooiën.

De heer Julien Dekeyser: De provincie staat wel degelijk achter het samenwerkingsakkoord dat tussen de verschillende overheden is afgesloten, ook over het GEN. De realisatie van het GEN is essentieel om de verkeerscongestie in de Vlaamse Rand aan te pakken.

We vragen niet alleen aan de verschillende partijen om een samenwerkingsakkoord te bekrachtigen, maar we ijveren er ook voor om daadwerkelijk te kunnen overgaan tot de realisatie van het GEN. Daardoor willen we een frequenter en vlotter openbaar vervoer gerealiseerd zien. Daar zijn financiële middelen voor nodig, en het is belangrijk dat de realisatie van het GEN mee wordt ondersteund door Vlaanderen.

Om de verkeerscongestie in de Vlaamse Rand optimaal te kunnen aanpakken, vragen we dat, als aanvulling op het GEN, de nieuwe transversale busverbinding in de Vlaamse Rand zou worden gerealiseerd.

Het provinciaal leefmilieubeleidsplan 2004-2008 heeft verschillende doelstellingen. Een ervan is een accent leggen op het uitbouwen van het regionaal gebiedsgericht project Groene Corridor, die in het noordwesten van de provincie is gelegen en waar er heel wat waardevolle natuurgebieden voorkomen met een rijke fauna en flora. Ook de verstedelijkingsdruk door de nabijheid van Brussel en de belangrijke transportmodi van en naar de hoofdstad, dragen bij tot een extra versnipperingseffect op die plaatsen. Het landschap wordt daardoor ook minder aantrekkelijk voor allerlei vormen van zachte recreatie.

Het project omvat globale doelstellingen: de ontwikkeling van een globale visie op natuurontwikkeling, landschapontwikkeling, landinrichting en aan het gebied aangepaste natuurrecreatie.

De meeste van deze aspecten worden geregeld in een samenwerkingsovereenkomst die al in 2002 is afgesloten door de partners. We proberen zowel logistieke, personele als financiële ondersteuning te verlenen. Ook het jaarprogramma en de meerjarenplannen komen aan bod. Die overeenkomst werd goedgekeurd door de bestendige deputatie in 2001.

Momenteel wordt het derde jaarprogramma – dat van 2004 – uitgevoerd. Dat zijn concrete bovengemeentelijke acties zoals de studies over landschapsbeheer en bermbeheer.

Het Bruegelproject komt regelmatig ter sprake in de stuurgroep. De provincie is daar echter niet bij betrokken en is niet altijd op de hoogte van het project. We kunnen de vragen daarover dus niet beantwoorden.

Ik ga over naar Ruimtelijke Ordening. De provincie pleit voor een gedifferentieerde aanpak van het Vlaamse stedelijk gebied rond Brussel. Naast de ruimte voor hoogdynamische economische activiteiten moet het verdichten en uitbouwen van een woonomgeving voldoende aandacht krijgen. Er moeten meer residentiële woongebieden komen, met respect voor de open ruimte.

De Vlaamse Regering heeft een procedure opgestart voor de afbakening van het stedelijke gebied rond Brussel. De provincies en gemeenten werden uitgenodigd op visiemomenten. Er werden vier grote punten naar voren gebracht. We krijgen

tot september de tijd om daarover te debatteren. Gelukkig wordt dat hier ook opgevolgd.

De gewenste openruimtestructuur bestaat uit samenhangende landbouwgebieden, een groene gordel, gedifferentieerde netwerken van open natuurgebieden en bos- en parkgordels. De gewenste nederzettingsstructuur betekent wonen kwalitatief versterken, verzorgde locaties, kleinhandel- en gemeenschapsvoorzieningen. De gewenste economische structuur slaat op de reconversiegebieden, stationsomgeving en herstructurering van gemengde regionale bedrijventerreinen. De gewenste mobiliteitsstructuur houdt hoge bereikbaarheid met het openbaar vervoer in via openbaarvervoercorridors.

De gebieden met een hoge economische dynamiek situeren zich vooral in de nabijheid van de luchthaven, de omgeving van de Heizel, de omgeving van Asse-Zellik en de zuidelijke Zennevallei. De provincie wenst de economische vitaliteit van deze gebieden in de toekomst te vrijwaren en waar mogelijk te versterken.

De kern Vilvoorde neemt in dit Vlaamse stedelijk gebied rond Brussel een specifieke rol in. De kern fungeert als handels- en voorzieningencentrum voor een ruime omliggende regio in het centrale noorden van de provincie. Aandacht dient hierbij ook te gaan naar de reconversie van de kanaalzone en de bedrijventone op de grens met Machelen en Brussel. De provincie ontvangt subsidies van Vlaanderen en van Europa om een studie te laten uitvoeren over die verloederde en vervuilde omgeving. We willen de zone saneren en invullen voor wonen, recreatie enzovoort.

De heer Toine De Coninck: Ik zal het even hebben over Binnenlandse Aangelegenheden. De gouverneur oefent als regeringscommissaris de bevoegdheid inzake toezicht op de taalwetgeving uit. De adjunct van de gouverneur, de heer Desolre, is belast met het toezicht op de naleving van de taalwetgeving. Hij zou op 1 juni 2005 met pensioen gaan. Ik heb vernomen dat de regering hem gevraagd heeft om nog een maand langer in functie te blijven. Zijn rol beperkt zich specifiek tot dat toezicht in de faciliteitengemeenten.

Op het domein Huisvesting proberen wij zinvol actief te zijn. We hebben een nieuw reglement opgesteld dat sedert januari 2004 van toepas-

sing is. We ondersteunen projecten in de Vlaamse Rand. We hebben het principe van de band met de gemeenten opgenomen in het reglement. Vlabinvest heeft deze criteria overgenomen om prioriteit te kunnen verlenen aan de projecten die het Vlaamse karakter van de Rand kunnen realiseren. Dat kent vrij veel succes. In zeer korte tijd hebben we een 150-tal woongelegenheden gerealiseerd. De projectindieners – gemeenten, OCMW's en huisvestingsmaatschappijen – spelen daar zeer gretig op in. De middelen voor 2005 zijn op dit moment al bijna uitgeput. De deputatie zoekt naar bijkomende middelen.

We hebben ook een inventaris van onbebouwde percelen (IOP) opgemaakt. Die zijn natuurlijk niet allemaal op de markt, maar zo hebben we een idee van de mogelijkheden. Voor de gemeenten is dit een interessant werkdocument om na te gaan in welke mate en of het gewestplan en de structuurplannen moeten worden bijgestuurd.

De provincie treedt niet op als bouwheer, maar wil toch een eigen grond- en pandenbeleid voeren. Door de creatie van een soort rollend fonds hebben we een eerste project in uitvoering van een 85-tal sociale woningen in Asse.

We hebben recent een huisvestingsgids ontworpen. We proberen vooral de gemeentelijke huisvestingsambtenaren actuele informatie te bezorgen over alle mogelijke decretale verplichtingen, over de subsidiemogelijkheden, en dergelijke. De gids wordt blijkbaar erg gewaardeerd. De huisvestingsambtenaren zijn vaak het eerste aanspreekpunt voor kopers en bouwers.

Vlabinvest sleept al jaren aan. Het eerste miljard van de Vlaamse overheid is intussen zo goed als opgebruikt, maar het aantal gerealiseerde woongelegenheden is niet denderend. Ik heb via de krant vernomen dat de Vlaamse Regering recent zou hebben beslist om een nieuw miljard ter beschikking te stellen. Wij pleiten voor de nodige structuren om de middelen op een efficiënte manier te kunnen gebruiken. We zijn bereid om onze medewerking te verlenen.

Op het gebied van het onderwijs proberen we een aantal initiatieven te nemen voor de promotie van taallessen Nederlands. Elk jaar voeren we samen met het Steunpunt NT2 van de KU Leuven een ondersteunende campagne bij de start van het stu-

diejaar. We trachten leerlingen en ouders te overtuigen het Nederlands machtig te worden.

Een ander aspect daarvan is het Huis van het Nederlands. Toen daarover gesproken werd in de Vlaamse Regering, hebben we er om praktische redenen voor gepleit dat huis in te planten in Halle-Vilvoorde en zo mogelijk in de Vlaamse Rand. Er is naar die suggestie echter niet geluisterd. Nu zou geprobeerd worden een paar antennes in Halle en Vilvoorde te maken. Dat is echter niet voldoende; er moeten ook middelen en mankracht zijn vooraleer die antennes hun rol kunnen vervullen. Ik blijf het niet vestigen van het Huis van het Nederlands in Halle-Vilvoorde tactisch en psychologisch een gemiste kans vinden.

Ook op het vlak van werkgelegenheid en toerisme proberen we onze rol te spelen. Er is een toeristisch-recreatief actieplatform, TRAP, waartoe een aantal gemeenten zijn toegetreden, om toch de nodige initiatieven te ontwikkelen in de noordoostzijde van het arrondissement, waar er op dat vlak niet al te veel mogelijkheden zijn. We verlenen ook onze medewerking aan de vzw Kanaaltochten, die actief is op de kanalen in de provincie, vooral op de kanalen Brussel-Charleroi en Brussel-Schelde, waar het aantal passagiers op korte tijd enorm gestegen is. Het gaat om een combinatie van varen en fietsen en bezoeken aan de wal. We porren de gemeenten aan hun toeristische en culturele mogelijkheden en infrastructuur zo goed mogelijk aan de man te brengen. Op dit ogenblik is een brochure in de maak waarin die gemeenten met hun mogelijkheden in de kijker worden gezet.

Een van de volgende dagen wordt een bewegwijzerde permanente gordelroute ingereden. We geven daarmee de 100-kilometeroute van De Gordel een permanent karakter, zij het wat herkend omwille van veiligheidsoverwegingen – tijdens De Gordel zelf is er begeleiding. We willen hiermee de bezoekers van De Gordel honger doen krijgen om eens terug te komen op een rustiger moment om de route opnieuw af te leggen en te genieten van de bezienswaardigheden en de geneugten van de provincie.

Mevrouw Wiske Ockerman: Mijn betoog over welzijn, gezondheidszorg en inburgering is wat korter, maar zeker niet minder belangrijk. Vooral de regio Halle-Vilvoorde is voor de welzijns- en de gezondheidszorg vanouds georiënteerd op Brus-

sel-Hoofdstad. Zowel de ruimtelijke ordening als de verkeersassen zijn in die richting georganiseerd. In de regio wordt op het vlak van de welzijnszorg en de gezondheidszorg een achterstelling van het aanbod gevoeld door de afwezigheid van voorzieningen voor bijvoorbeeld algemeen welzijnswerk, kinderopvang, ouderenzorg, geestelijke gezondheidszorg, crisisopvang en vele andere aspecten.

De algemene achterstelling wordt wellicht het scherpst gevoeld in het algemeen welzijnswerk. De drie CAW's in Halle-Vilvoorde zitten onder de norm qua personeelsbezetting en financiële middelen. Alledrie zitten ze op het laagste niveau in heel Vlaanderen, wat zich vertaalt in een minimale dienstverlening. De provincie Vlaams-Brabant probeert impulsen te geven via samenwerkingsovereenkomsten op een vijftal terreinen.

Op initiatief van de provincie is enkele jaren geleden het crisisopvangcentrum Haven 21 opgericht, maar het voortbestaan daarvan is bedreigd omdat de Vlaamse overheid niet in middelen voorziet.

Inzake de bijzondere jeugdbijstand volstaat de capaciteit in Halle-Vilvoorde en Brussel nog altijd niet. Dat wordt het best geïllustreerd door de zoektocht van verwijzers naar geschikte hulpverlening. Bijna de helft van de jongeren wordt buiten de provincie geplaatst of vice versa. Om historische en praktische redenen zijn de meeste residentiële voorzieningen in het Brusselse gehuisvest, terwijl de ambulante diensten zich in de randgemeenten van Brussel en daarbuiten bevinden.

Het ondersteuningsteam allochtone jongeren in de bijzondere jeugdbijstand zou een verdere ondersteuning moeten krijgen binnen het multidisciplinaire team bijzondere jeugdbijstand en de integrale jeugdhulpverlening.

Voor de buitenschoolse kinderopvang rijst het probleem dat het Vlaamse initiatief in de facilitengemeenten moeilijkheden heeft. Een voorbeeld daarvan is Kraainem. Ondanks de doelstelling om 10.000 nieuwe opvangplaatsen te creëren, wordt er slechts nu en dan geld vrijgemaakt. Via de zogenaamde wittevlekkenmethode worden telkens alleen aan de meest achtergestelde gebieden waar er initiatieven worden genomen, middelen ter beschikking gesteld. De andere blijven in de kou staan, en moeten nog jaren wachten op uit-

breiding. De gemeenten van de Vlaamse Rand zouden in de criteria voor toewijzing kunnen worden opgenomen als Vlaams-Brabants accent.

Het decreet van 28 februari 2003 en het besluit van 30 januari 2004 regelen het Vlaamse inburgeringsbeleid. Het provinciebestuur was tijdens het overgangsjaar 2003-2004 opdrachthouder van het inburgeringsbeleid. Er werden 385 primaire inburgeringstrajecten gerealiseerd. Sinds 1 januari 2005 organiseert het provinciebestuur zelf het provinciale onthaalbeleid. Extra middelen worden ingezet om de achterstand in het cursusaanbod NT2 in te lopen.

Op 13 mei werd ons meegedeeld dat er beslist was over de subsidie-enveloppe 2005 voor de onthaalbureaus. De subsidieperiode loopt van 13 mei tot 31 december 2005. Het gaat om 1,139 miljoen euro. Elk onthaalbureau krijgt dezelfde subsidie-enveloppe voor die periode. Die middelen worden onder meer aangewend voor de uitbreiding van het aanbod MO tot hooggeschoolden en voor het inkopen van lessen NT2.

De vragen van onze provincie zijn de historisch gegroeide achterstand en de enveloppefinanciering van de bovengenoemde CAW's minimaal bij te werken tot het gemiddelde, en het crisiscentrum Haven 21 zoals alle andere te subsidiëren in toepassing van het decreet op het algemene welzijnswerk. Het mag duidelijk zijn dat er op het vlak van welzijnzorg en gezondheidszorg echt een inhaaloperatie nodig is.

De heer Toine De Coninck: We hebben geprobeerd om de nota (zie bijlage) in sneltreinvaart te overlopen. Op het einde ervan staat onze slotconclusie met een aantal eyecatchers. Ze bevat de essentiële punten uit de grote nota. We zijn ervan uitgegaan dat het voor deze commissie nuttig kan zijn om te weten wat de provincie tracht te doen.

2. Vragen van de leden en antwoorden van de sprekers

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het is altijd interessant om mensen te horen die ter plaatse werken aan het beleid. De informatie die ons wordt verschaft, dragen we de hele periode mee en gebruiken we bij de beoordeling van de minister bevoegd voor

de Vlaamse Rand en van de functioneel bevoegde ministers.

Ik ga even in op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaams-Brabant en op de gevolgen ervan voor de Vlaamse Rand. Het plan wordt logischerwijs in de eerste plaats gemaakt door planologen. Ik krijg echter de indruk dat zij als enigen een inbreng hebben gedaan. Ik kan me indenken dat de heer Van Eyken tevreden is met het plan. Blijkbaar wil men de Rand rond Brussel doen evolueren naar een urbanistisch en economisch geheel met het Brusselse Gewest. Ik vrees dat daardoor op termijn de vraag om er ook een politiek geheel van te maken, aan kracht wint. De Franstalige politici hebben de buit geroken en voelen aan dat er mogelijkheden zijn.

Natuurlijk is dat niet de fout van de provincie, maar ik maak me toch wat zorgen. Een groot deel van de Vlaamse Rand situeert zich in de zogenaamde 'Vlaamse Ruit'. Ik lees dat het gebied een belangrijke rol krijgt toebedeeld voor de opvang van de bevolkingsgroei en van de economische activiteiten. Die beweging is in het verleden altijd nadelig geweest voor het Vlaamse karakter van de regio. De visie op de groei is evenmin geruststellend, want de ervaring leert ons dat het streefdoel om in de onmiddellijke omgeving van Brussel te opteren voor de verdichting van de bebouwing, onder meer door het verhogen van het aantal bouwlagen, de verfransing en verbrusseling in de hand werkt.

Er is sprake van de aanduiding van nieuwe zones voor bedrijvigheid en voor wonen. Ik lees dat er sprake is van nieuwe grootschalige woonzones. Dat lijkt me een aankondiging van een nieuwe verfransingsgolf. Het wekt ook de indruk dat men wat er nog rest aan open ruimte rond Brussel slechts voor een deel wenst te behouden. Er is wel de corridor, maar het idee over het behoud van de groene gordel ligt blijkbaar in de prullenmand. Dat kan verregaande gevolgen hebben voor de verfransing en voor de verdichting van de bevolking in grotere cirkels rond Brussel.

Moet de aanduiding van nieuwe zones voor bedrijvigheid nog steeds een streefdoel zijn? De tewerkstelling in de regio is al vrij hoog. Het gevolg kan zijn dat werkkrachten van buiten de regio worden aangetrokken. Dat heeft twee mogelijke gevolgen: een nog groter pendelverkeer en dus een grotere

verkeerschaos, of mensen die een woning komen zoeken in de regio omdat ze er werken, wat de verstedelijking nog meer in de hand zal werken.

Mijn vrees is misschien voorbarig, want de heer Demesmaeker heeft een paar weken geleden vragen gesteld aan de minister en uit het antwoord bleek dat de afbakening nog moet gebeuren. Bij het bekijken van de samenvatting van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaams-Brabant houd ik toch mijn hart vast. Ik hoop dat u mij kunt geruststellen.

U blijft de vernederlandsing van het straatbeeld nastreven. De studie van professor Boes werd vijf jaar geleden gepubliceerd. Beschikt u over een inventaris met maatregelen die professor Boes vooropstelde en die door de provincie in de praktijk werden gebracht? Ik zou graag zicht krijgen op de punten die ten uitvoer werden gebracht. Op Vlaams niveau bestond aanvankelijk het voornemen om heel wat van de aanbevelingen uit te voeren, maar tijdens de tweede helft van de vorige legislatuur is men op de rem gaan staan. Er wordt nu gearzeld om op de adviezen in te gaan.

In uw uiteenzetting merk ik, net als tijdens de vorige legislatuur, ongenoegen op over de samenwerking met de Vlaamse Regering. Op het einde van de vorige en het begin van deze legislatuur had ik de indruk dat de Vlaamse Regering het gebrek aan communicatie en samenwerking wou wegwerken. Ik heb de indruk dat u daar nog niet veel van hebt gemerkt. Klopt dit?

Inzake het Bruegelproject heb ik begrepen dat de overdracht van het culturele onderdeel naar de vzw voorlopig is en dat men dit wil herzien. U zou dit project graag toegewezen krijgen. Wat zijn de argumenten daarvoor? Op welke wijze zou de provincie dit aanpakken? Waarom zou de provincie het beter doen dan de Vlaamse Regering? Voor mij is het om het even wie de bevoegdheid heeft, als het project maar gerealiseerd wordt en een meerwaarde biedt.

De provincie geeft structurele hulp aan Ring TV. Minister Vandenbroucke heeft ook aangekondigd dat de hulp aan Ring TV vanuit het Vlaams Gewest structureel wordt. Ik stel vast dat daar wel iets tegenover staat. Er moeten namelijk specifieke programma's komen die het beleid van de provincie en het gewest toelichten. Ik hoop dat Ring TV

de mogelijkheid zal behouden om eigen programma's te maken. Ik had liever gezien dat de structurele hulp op dezelfde basis zou gebeuren als die ten aanzien van TV Brussel. Die heeft een bepaalde opdracht, namelijk het Vlaamse karakter benadrukken van de Vlaamse Rand. Wat is uw mening daarover?

Ik had nog een vraag over de task force voor de Vlaamse Rand die de minister heeft aangekondigd. U bent vragende partij voor meer synchronisatie. Wordt de provincie structureel betrokken bij de task force? Dat is me niet helemaal duidelijk.

Is het mogelijk om een ordegrootte te geven van de financiële hulp van de provincie aan de Vlaamse Rand?

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik wil de sprekers danken voor de mooie nota en dito toelichting. De provincie neemt aardig wat maatregelen om een beleid inzake het Vlaams karakter in de Rand te voeren.

Hoe zit het met de task force? Als we de minister vragen stellen, krijgen we geregeld het antwoord dat de task force ermee bezig is. We hopen dat dit dan ook het geval is. In welke mate is de provincie betrokken bij de task force? Wat zit er in de pijplijn? We verwachten dat de task force meer vorm geeft aan de beleidsnota van de minister. Uw inbreng is dan ook erg belangrijk. Hoe verloopt de samenwerking tussen de provincie, de Vlaamse Regering en de vzw De Rand? In het verleden verliep die wat moeilijker en moest iedereen naar zijn positie zoeken waardoor er soms wrijvingen waren. Is dit nu beter?

Inburgering heeft niet als eerste doel om het Nederlands te stimuleren, maar krijgt in uw streek dat extra element wel mee. We proberen de allochtonen extra hulp te geven om zich vlotter in de samenleving te integreren en de Nederlandse taal is daarin erg belangrijk. Hoe schat u dat in? Dit loopt nu twee jaar en de provincie verzorgt het onthaalbureau. Geeft dat het gewenste resultaat of kan een en ander nog worden verbeterd?

Er is gesproken over de Gordel als permanente fietsroute, wat ik een goed idee vind. Denken jullie ook aan andere initiatieven, zoals het fietsroutenetwerk dat in Limburg erg bekend is? Dat vraagt wel wat investeringen, maar is op zichzelf

eenvoudig te realiseren. Er worden bestaande fietsroutes verbonden, zodat de fietser kan zappen van de ene route naar de andere. Dat kan een toeristische trekpleister worden. Als dit het Vlaamse karakter van de Rand kan benadrukken, dan ben ik daar voorstander van.

Mevrouw Else De Wachter: Ik dank de gedeputeerden voor de uitgebreide uitleg. Dit is een goede nota die we in het parlement nog zullen kunnen gebruiken als werkdocument.

Er wordt in het onderdeel Jeugd gezegd dat in Wemmel de bouw van een repetitieruimte wordt onderzocht. Wat is de huidige stand van zaken?

Inzake sport heb ik een vraag over financiële ondersteuning in de faciliteitengemeenten. Hoe verloopt die precies?

Inzake huisvesting zou de inventaris van onbebouwde percelen worden geactualiseerd tegen einde mei 2005. Kunt u zeggen wat de hoofdaccenten van die actualisatie zijn? Inzake Vlabinvest heeft de regering recent een verklaring afgelegd. Wat vindt u van de gebiedsomschrijving en de financiële middelen?

In de nota staat dat de provincie betreurt niet te zijn opgenomen in de Wooncode. Als dat wel het geval was, beschikt de provincie dan over voldoende gronden? Zouden dan stelselmatig financiële middelen worden vrijgemaakt? Zo ja, hoeveel?

Inzake ruimtelijke ordening heb ik een vraag over het fragment waarin staat 'Bijkomende woonverduichting en uitbreiding van het bestaande woonaanbod in het Vlaamse stedelijk gebied in Brussel dient in eerste instantie gerealiseerd te worden nabij goed ontsloten openbaarvervoersknooppunten...'. Wordt de provincie betrokken bij de afbakening van het Vlaamse stedelijk gebied rond Brussel?

Verder wil ik opmerken dat in Brussel-Halle-Vilvoorde werk moet worden gemaakt van het wegwerken van de achterstelling inzake algemeen welzijnswerk en bijzondere jeugdbijstand. Het wordt tijd dat de overheid deze regio niet langer stiefmoederlijk behandelt. We zullen de minister die bevoegd is voor de Rand vragen dat hij er bij zijn collega van Welzijn op aandringt daar werk van te maken.

De heer Eloi Glorieux: Er leeft een duidelijk ongenoegen bij de provincie over het Bruegelproject, omdat ze daar nauwelijks bij betrokken is. In welke zin ziet u een rol weggelegd voor de provincies? Gaat het dan meer over natuur en milieu, over cultuur, of over alle aspecten samen?

Ring TV speelt een heel belangrijke rol in het versterken van het gemeenschapsleven in de Vlaamse Rand rond Brussel. Net als ROB kampt Ring TV echter met een aantal problemen die eigen zijn aan het specifieke zendgebied. De provincie pleit voor een structurele oplossing voor Ring TV en ROB. In welke richting ziet u die oplossing? Er is ook voorgesteld om beide zenders te fusioneren. Dat lijkt me geen goede oplossing omwille van de specifieke rol van Ring TV in de Vlaamse Rand. Pleit u voor twee onafhankelijke zenders die door de overheid structureel worden gesteund waarbij zij hun onafhankelijkheid volledig kunnen bewaren? Of opteert u voor een verder doorgevoerde samenwerking tussen beide zenders?

De heer Mark Demesmaeker: De provincie Vlaams-Brabant neemt heel wat goede initiatieven in de Vlaamse Rand. Om een goed resultaat te bereiken moeten de initiatieven van de verschillende actoren en beleidsniveaus op elkaar worden afgestemd. In die zin sluit ik me aan bij de heer Gatz. Hoe verloopt die concrete samenwerking op dit ogenblik?

Ik heb al gewezen op een paar pijnpunten, onder meer inzake huisvesting. Het ontbreekt ook aan synchronisatie.

Ik vrees dat de toestand op het terrein inzake vernederlandsing van het straatbeeld verslechtert. Noch de minister, noch het provinciebestuur beschikken over drukkmiddelen om bijvoorbeeld grote bedrijven ertoe aan te zetten om het Nederlandstalige karakter van de streek te respecteren. Op welke manier volgt het provinciebestuur de evolutie op het terrein op? Op welke manier wordt ingegrepen? Is het mogelijk om, eventueel samen met de minister, met grote bedrijven die zich in de Rand komen vestigen een overeenkomst af te sluiten, om ervoor te zorgen dat zij het Vlaamse karakter van de streek ook echt respecteren in hun communicatie met de klanten en in hun reclame?

Ik sta huiverig tegenover het maken van televisieprogramma's in ruil voor overheidsmiddelen.

De programma's die door de provincie worden gesponsord, zijn kwalitatief zeer goed en professioneel gemaakt, maar ik sta huiverig tegenover alle mogelijke programma's die via de overheid op antenne komen. Ik vraag me af of we de kijker daar een dienst mee bewijzen. Bepaalde gemeentebesturen kopen communicatietijd, en brengen programma's – ik druk me zacht uit – waar de kijker van Ring TV weinig aan heeft. Er moeten andere oplossingen worden gevonden voor het noodlijdende Ring TV en voor ROB.

Ik ben ook bekommerd over het afbakeningsproces van het Vlaamse stedelijk gebied rond Brussel. Ik ben bang dat grote delen van de Rand zich, als we niet goed opletten, als overloopgebied van Brussel zullen ontwikkelen. Ik ben bang dat dit gebied een bedreiging is voor de ambities om de groene corridor te versterken en uit te breiden, en dus de verbrusseling, de verfransing en de verstedelijking tegen te gaan.

Minister Van Mechelen heeft op een vraag om uitleg geantwoord dat het proces nog maar in de beginfase zit, waaruit ik concludeer dat nog veel mogelijk of onmogelijk is. Wat is de visie van de provincie hierover?

De heer Wim Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, ik wil nog het aspect mobiliteit aanhalen. Er werd gevraagd dat alle partijen het akkoord over het Gewestelijk Expresnet (GEN) zouden bekrachtigen. Dat is ondertussen gebeurd. De kritiek op het GEN, ook van mij, was dat het eenzijdig was. Het was te veel op Brussel en op pendelmobiliteit gericht, en het was alleen een spoorplan.

Het verwondert me dat de enige aanvulling die de provincie vraagt, een bijkomende transversale buslijn is. De provincie heeft een kwalitatief zeer goed eigen plan gemaakt, meer bepaald het Brussel-Brabant-net (BB-net). Dat plan was veel ambitieuzer dan de transversale busverbinding. Waarom werden de ambities op dat vlak naar beneden bijgesteld? Zou de provincie niet beter wat ambitieuzer zijn en het eigen regionet promoten?

De heer Steven Vanackere: Ik wil graag iets meer weten over de initiatieven die werden genomen in verband met het Nederlandstalige karakter van het straatbeeld.

Het Gewestelijk Expresnet is niet enkel een spoorbenadering. Door de NMBS wordt het te veel geformuleerd als een spoorplan, maar het heeft ook aandacht voor buslijnen. Daarom verbaasde het me dat de provincie, als aanvulling op het GEN, transversale busverbindingen vraagt, want in een goed begrepen GEN maken die deel uit van het project.

Ik heb via de media vernomen dat de in het Brussel-Brabant-net voorgestelde lightrail, wat het midden houdt tussen een tram en een normale spoorverbinding, is afgevoerd, omwille van de vraag of het commercieel haalbaar is. Wordt het idee van de lightrail afgevoerd?

Er wordt zowel over onthaal- als over inburgeringsbeleid gesproken. Hoe komt u aan de adressen van de mensen waarmee wordt gewerkt? Ik neem aan dat er toegang is tot het rijksregister om de adressen te vinden van de mensen die men een traject wil laten doorlopen. Als dat niet zo is, weet ik niet goed hoe wordt gewerkt.

Inzake huisvesting intrigeerde me de passage waarin wordt gezegd dat de afbakening van de Vlaamse Rand bij Vlabinvest verschilt van de afbakening van de Vlaamse Rand bij de provincie. Er schijnt dus een verschillende definitie te bestaan. Is dat opgelost door het voornemen van de minister om het gebied uit te breiden, of heeft het nog met iets anders te maken? Is het verschil tussen de afbakening van de provincie en de afbakening van de Vlaamse Gemeenschap onoplosbaar?

De provincie zou graag als actor worden betrokken bij het huisvestingsbeleid. Heeft de provincie daar ook middelen voor? Zijn er vandaag ongebruikte middelen die kunnen worden geïnvesteerd in sociale huisvesting? Of wil de provincie actor zijn, om vervolgens aan de Vlaamse Gemeenschap een deel van de middelen van Vlabinvest te vragen? In dat geval zijn we fout bezig, want we moeten gestroomlijnd werken. Ik heb niet begrepen dat de provincie actor wil zijn omdat er geld voor beschikbaar is. Hierover wil ik dus duidelijkheid.

De relatie tussen Brabant en Brussel is altijd al moeilijk geweest. De stad heeft haar effecten. Door niet te overleggen met Brussel kunnen we

soms het idee hebben dat Brussel er niet is, maar Brussel is wel heel erg aanwezig.

Bij het opmaken van bijvoorbeeld het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt de plaats van Brussel op de kaart van Vlaanderen niet ingevuld, zonder te beseffen dat voor een aantal aspecten inzake ruimtelijke ordening met de Brusselaars rond de tafel moet worden gezeten en constant moet worden overlegd.

Ik weet dat dat haaks staat op de vrees voor verbrusseling, maar we zouden het beter 'bruxellisation' noemen. Brussel is ook de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap. Verbrusseling an sich is niet slecht, op voorwaarde dat het effect van de verbrusseling geen 'bruxellisation' is.

Het overleg inzake ruimtelijke ordening kan soms nog geïntensifieerd worden, maar misschien zal u mij tegenspreken en zeggen dat er bij het uittekenen van het provinciaal beleid inzake ruimtelijke ordening een zeer intensief overleg is met de verantwoordelijken in Brussel?

In de slotconclusie lees ik dat de provincie Vlaams-Brabant het initiatief zal nemen om het platform van gemeenten in de Rand zo spoedig mogelijk gestalte te geven. Ik had begrepen dat de minister die bevoegd is voor de Rand dat ging doen. Zijn er verschillende platformen, of zal de provincie meewerken aan het initiatief van de minister? We moeten natuurlijk vermijden dat er extra organen ontstaan die naast elkaar bestaan, maar waarschijnlijk gaat het over hetzelfde platform, waarbij wordt geprobeerd om samen te werken.

De heer Toine De Coninck: Mevrouw de voorzitter, in verband met de vernederlandsing van het straatbeeld wil ik verwijzen naar de resultaten van de studie van professor Boes. We stellen vast dat de aanbevelingen uit deze studie maar beperkt in de praktijk zijn gebracht.

De provincie heeft op dat vlak weinig of geen bevoegdheden. We kunnen enkel aanbevelingen doen. Op de provinciale wegen hebben we wel de wegmarkering aangepast. Tijdens de vorige legislatuur hebben we verschillende ministers brieven geschreven met de vraag om voor hun bevoegdheden hetzelfde te doen. Het heeft vrij lang geduurd, maar er is vooruitgang.

Als een bedrijf zich ergens vestigt en geen vergunning nodig heeft voor een bepaalde activiteit, weten wij dat zelfs niet. Ook de gemeente weet dat vaak niet. Pas als een milieu- of vestigingsvergunning vereist is, kunnen we de mensen identificeren. Meestal zijn we overgeleverd aan klachten of opmerkingen van mensen die vaststellen dat er een probleem is. Op dat moment treden we op, in overleg met vzw De Rand en andere actoren.

Die brieven leveren in het algemeen vrij positieve resultaten op. We zijn afhankelijk van de goede wil van het bedrijf, dat in eerste instantie misschien veeleer denkt aan zijn cliënteel dan aan de gebruiken van de regio waar het zich heeft gevestigd. We mogen dit echter niet ongenueanceerd voorstellen: meestal wordt er bijgestuurd.

Wat de samenwerking met de Vlaamse Regering betreft, is er een stap gezet in de goede richting doordat er nu een minister is aangesteld die specifiek bevoegd is voor de Vlaamse Rand. De minister kampt nog steeds met het probleem dat hij geen specifieke kredieten heeft voor zijn beleid en dat hij waarschijnlijk geld zal moeten vragen aan zijn collega's voor bepaalde initiatieven. In de vorige zittingsperiode hebben we een aanzet gegeven tot het opstellen van een samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap, de vzw De Rand en de provincie, met daarin de wederzijdse verbintenissen en verplichtingen. Momenteel is dat vrijwel rond. Dat is een stap in de goede richting. Zo zullen eventuele conflictsituaties kunnen worden vermeden. We stellen immers met enige verbazing vast dat in het verleden rechtstreeks opdrachten werden gegeven aan de vzw, zonder dat de provincie iets was gevraagd, terwijl het gaat over taken die wij op het terrein al deels uitvoeren. Dat leidt tot een situatie waarbij degene aan wie werd gevraagd die opdracht uit te voeren tussen twee stoelen valt en niet goed weet wat te doen. Hij krijgt immers zowel van ons als van de Vlaamse Gemeenschap subsidies en wil geen van beide misnoegen. Dat is geen gezonde situatie. Die samenwerkingsovereenkomst kan dergelijke zaken verhelpen.

De provincie is op verschillende manieren betrokken bij het Bruegelproject. Dan denk ik aan de diverse aspecten van cultuur, leefmilieu, toerisme, en ruimtelijke ordening. Een groot deel van de activiteiten van dit project situeren zich in

Vlaams-Brabant op beleidsdomeinen waar de provincie actief mee bezig is. Waarom moet men dan een aantal opdrachten laten uitvoeren door structuren die daartoe niet opgericht zijn noch daartoe een decretale opdracht hebben? Dan denk ik aan de vzw De Rand, die geen beleid moet maken, maar veeleer het beleid moet uitvoeren. We hebben dus goede argumenten om ervoor te pleiten de provincie nauwer te betrekken bij het Bruegel-project. We blijven daarvoor pleiten. Mijn collega verwees daarnet naar het feit dat dit ook bij ruimtelijke ordening regelmatig aan bod komt.

De enige manier waarop wij proberen de mensen van Ring TV structureel te helpen is door het brengen van thema-uitzendingen, telkens ondersteund door publicaties in de Randkrant. Ik ben het wat dat betreft niet helemaal eens met de heer Demesmaeker. Dit is goede informatie voor de burger, die wordt geapprecieerd. Uiteraard betalen we de mensen die deze programma's maken, en we betalen voor de nodige zendtijd. Ik heb op andere plaatsen andere beleidsmensen ook een pleidooi in die zin horen houden. Als men hier de vergelijking maakt met TV-Brussel, dan is er maar één oplossing: meer geld geven aan Ring TV. Blijkbaar vormt dat echter ook een probleem, daar er dan conflicten kunnen rijzen met andere regionale zenders. Bij een rechtstreekse subsidiëring moet men Ring TV behandelen op dezelfde wijze als andere regionale zenders. Er is de specificiteit van ROB. Ik meen te weten dat er momenteel opnieuw gesprekken lopen met Ring TV en ROB, om te bekijken hoe ze kunnen samenwerken. Onze ervaring is dat ze onderling al beeldmateriaal uitwisselen, naargelang de plaats waar de activiteit plaatsvindt.

Men probeert dus oplossingen uit te werken. De task force is mijns inziens verschillend van het Platform van gemeenten in de Vlaamse Rand dat ik zelf heb opgericht. De task force is een overleg onder ambtenaren. De gouverneur is gevraagd om die bijeenkomsten voor te zitten. De task force is enkele weken geleden voor het eerst samengekomen.

Op een nieuwjaarsreceptie van de vzw De Rand heb ik voorgesteld om op een Platform van gemeenten in de Vlaamse Rand problemen aan te kaarten zoals de huisvesting en de vernederlandsing van het straatbeeld en dergelijke. Die 23 'randgemeenten' zijn gemeenten die we hebben

aangemerkt in het kader van de sociale verdringing. De bevoegde minister was er aanwezig, en hij had er geen problemen mee.

We willen de permanente Gordelroute promoten. Er bestaan al provinciale wandel- en fietsroutes die we ook proberen te promoten. Wat de repetitieruimte betreft, verleent de provincie subsidies voor akoestische maatregelen. Wij geven per regio financiële steun. We stellen ook per regio een sportfunctionaris ter beschikking die het geheel coördineert en promoot. De gemeenten zelf doen ook een financiële inbreng. Vroeger ging het over 1 frank per inwoner. De gemeenten pleiten ervoor om die bijdrage te verhogen tot 2 frank per inwoner. In de faciliteitengemeenten moet dat uit alternatieve kassen worden geput. 1 frank zien ze wel zitten, maar meer ook niet. We vragen ons af of de vzw De Rand of de minister niet kunnen bijspringen, zodat ze niet uit de boot vallen.

De actualisering van de Inventaris Onbebouwde Percelen is gebeurd. Op 15 juni zullen we de cijfers op een persconferentie toelichten en via het internet ter beschikking stellen.

Ik pleit ervoor om een aparte instantie te belasten met Vlabinvest. In het begin deed het departement dat, nadien de GOM, ten slotte de VHM. Sindsdien zijn er maar weinig initiatieven genomen. In het begin strekten de activiteiten van Vlabinvest zich uit over negen gemeenten: de zes plus Hoeilaart, Overijse en Tervuren. Volgens ons is de sociale verdringing in 23 gemeenten bezig. Dat gebied reikt bijna tot in Leuven.

Wij pleiten voor een Wooncode. In het kader van het kerntakendebat heeft de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) er geen problemen mee dat het Vlaamse Gewest verantwoordelijk is voor huisvesting, maar er is geen akkoord over wie met het geld over de brug moet komen om de noden te lenigen. De provincies leveren inspanningen voor de oprichting van Sociale Verhuurkantoren. De drempels zijn verlaagd, er zijn initiatieven genomen om het wonen boven winkels te bevorderen, er worden premies gegeven voor de aanpassing van woningen voor ouderen en mindervaliden en we geven aanvullende leningen. In mijn provincie gaat het over tienduizend aanvullende leningen. De provincies leveren dus een vrij essentiële bijdrage. Is het dan niet logisch dat de provincies

mee aan tafel mogen zitten en een adviserende rol krijgen toebedeeld?

De heer Julien Dekeyser: Het provinciale structuurplan is grotendeels door planologen opge maakt, maar niet alleen door hen. In het Vlaamse structuurplan staat wat er in ons structuurplan moet worden opgenomen. Er zijn drie zaken van belang: de economische druk, het aantal woonlagen en de verhoging van de woonintensiteit. Er is sprake van economische druk. Er wordt minstens 300 hectare te veel gereserveerd. Er is daarvoor geen plaats. We hebben dat beargumenteerd, maar het enige dat we hebben bereikt, is dat men dat cijfer tussen haakjes heeft geplaatst en er 245 van heeft gemaakt. Volgens ons kan dat echter niet. Mijns inziens moet de druk worden verplaatst naar kleinstedelijke gebieden die erom vragen, zoals Halle, Asse, Diest, Tienen en Aarschot. Dat werd – schoorvoetend – toegegeven. In de oorspronkelijke nota gaat het over verdichten, over 500 hectare industrieterreinen extra. Daar is echter geen plaats voor.

Het enige gewestplan van de 25 dat bij koninklijk besluit werd goedgekeurd, is dat van Halle-Vilvoorde-Asse. Daar gaat het om maximaal twee woonlagen. Bij al de andere is dat richtinggevend. Het is zeker niet onze bedoeling buildings toe te laten. In sommige woonkernen kan men echter soms drie toe vier woonlagen toelaten. Dat is ook in het gewest Leuven en Halle-Vilvoorde het geval. Dat is echter geen stedenbouwkundige verordening. Eigenlijk zou het Vlaamse Gewest een Vlaams Ruimtelijk Uitvoeringsplan moeten opstellen om dat mogelijk te maken. Anders kan iedere gemeente met een klein uitvoeringsplan uitpakken nadat het gemeentelijk structuurplan is goedgekeurd. In dat structuurplan is wel degelijk bepaald dat er geen wolkenkrabbers kunnen worden gebouwd. Als er woonkernen zijn met uitsluitend twee woonlagen, dan zullen we er ook geen vier toelaten. Het is de bedoeling drie, maximaal vier toe te laten op sommige plaatsen. Het is dus zeker niet de bedoeling in de hele Rand zes tot zeven woonlagen te hebben. Wettelijk kan dat trouwens niet. Ik geef wel toe dat de passage een beetje ongelukkig geformuleerd is in de tekst.

Hetzelfde geldt voor de woongebieden. We zouden meer woongebieden moeten aansnijden. Ik heb daar bedenkingen bij. Er zijn plaatsen in de Rand

waar we moeten zorgen voor een verdichting. Er is echter een groot verschil tussen een verdichting in kernen en verdichting in de open ruimte. We willen de open ruimte maximaal vrijwaren. Ik denk bijvoorbeeld aan de beekvallei in Wemmel. De structuren van de natuurverbindingsgebieden moeten worden behouden zodat de groene corridor wordt verstevigd. We zeggen aan de gemeenten dat ze daar rekening mee moeten houden. Er is een groot verschil tussen wat in de zeer uitgebreide tekst is opgenomen en wat er op het veld gebeurt.

De samenwerking met de regering verloopt goed. We worden regelmatig uitgenodigd. Met de administratie van het Vlaamse Gewest is dat niet het geval. Ik heb zelf 20 jaar in de administratie gewerkt. Ik weet hoe men daar denkt. Men wil daar geen pottenkijkers, zoals de provincies. De provincies krijgen bevoegdheden. Het Vlaams Gewest heeft soms andere intenties. Ze heeft het er moeilijk mee de provincies medebeslissingsrecht te geven.

Er was een vraag in verband met de verdichting en de afbakening van het Vlaamse stedelijk gebied rond Brussel. We moeten daar voortdurend eisen dat we worden voorgelicht op de deputatie. We zijn van plan de zaak op de voet te volgen en hen, zo nodig, op de vingers te tikken. Er moet een open dialoog zijn. We hebben er alle moeite van de wereld mee om die te bekomen. Het studie bureau zegt soms dat ze bepaalde gegevens niet mag geven.

De heer Toine De Coninck: Zo is er het voorbeeld van Grimbergen. Heeft men het bij de afbakening van het Vlaamse stedelijk gebied rond Brussel dan over Strombeek, Grimbergen-Centrum, Humbeek of Beigem? Zolang wij niet weten wat de intenties zijn, is er een probleem. Toen we het daarnet over de huisvesting hadden, heb ik zelfs niet gesproken over de bevoegdheid die we hebben gekregen in verband met de contingentering van de woningen die in de respectieve provincies moeten worden gerealiseerd in de planperiode. We weten nog altijd niet waar de grens ligt. De kaarten zijn niet echt duidelijk. Het is onmogelijk om op basis daarvan een stedelijk gebied af te bakenen. Op onze vraag hoe het zat met het Start-project, antwoordde het studie bureau tot onze verbijstering dat ze daar geen rekening mee moest houden.

De heer Julien Dekeyser: Ik weet echt niet waarom men die samenwerking tracht terug te schroeven.

Een ander punt is het Gewestelijk Expresnet en het Brussel-Brabant-net. Het Brussel-Brabant-net was een opdracht die de Vlaamse Regering tijdens de vorige legislatuur aan de provincie heeft gegeven. Het GEN zorgt voor rechtstreekse verbindingen. Het BB-net loopt tangentieel. We hebben toegevingen moeten doen om een deel van het BB-net te kunnen realiseren. We financieren er niet zo heel veel van. We werken via de NMBS en De Lijn. In Belgische frank kost het project elf miljard. Dat is niet niks. We trachten de druk op de ketel te houden. Er is een plan tot 2012. Ik geloof niet dat het dan klaar zal zijn. Ik hoop dat er werk van wordt gemaakt en dat er kredieten voor worden uitgetrokken.

Een volgende vraag ging over de fietsroutenetwerken. We hebben functionele en recreatieve netwerken. Alles bij elkaar gaat het om een kleine 2000 kilometer. Dat is zeer veel. We financieren ze ook voor een groot deel. Een gemeente die wegenwerken uitvoert en bijvoorbeeld fietspaden aanlegt, krijgt 30 percent subsidie. We zijn begonnen met 50 percent. Na de woordbreuk van de Vlaamse Regering bij de overname van de wegen, hebben we die subsidie moeten terugschroeven. Onze middelen zijn immers niet onbeperkt. De gemeenten spelen daar zeer goed op in. We hebben zelfs af te rekenen met wachtlijsten.

De gesprekken met Brussel verlopen moeizaam. Toen we lazen wat Brussel van plan was met het Heizelcomplex, dat zelfs niet tot hun grondgebied behoort, hebben we zelf een initiatief genomen. De ambtenaren van het Brusselse Gewest hebben vrij goede contacten met die van ons. We zitten wel nog in een beginstadium. We werden ook al uitgenodigd om het provinciaal structuurplan te verdedigen. Daarop hebben ze opmerkingen gemaakt. Er is een wisselwerking.

Mevrouw Wiske Ockerman: Inzake inburgering hebben we in oktober en november een startvergadering gehouden. De tweede vergadering heeft veertien dagen geleden plaatsgevonden. De eerste maanden hebben we moeten aftasten en zoeken. Niet alles is vlot verlopen. We zijn wel tot een afspraak gekomen. Ik wens in te gaan op uw vraag om meer toe te lichten tijdens een volgende vergadering. Eind 2005 is er een evaluatie gepland.

Op de vergadering bleek dat een en ander moeilijk lag omdat de bevoegdheid overging naar het provinciale niveau. Vroeger waren die onthaalbureaus vzw's. De mensen hadden vragen bij de werking.

Wat de inburgering en het onthaal betreft, is het zo dat de mensen die in de gemeenten toekomen, zich moeten inschrijven. Soms komen de mensen eerst bij de trajectbegeleiders terecht. Ze verwijzen die door naar de gemeentebesturen. Daar worden ze, indien dat nog nodig is, ingeschreven. De gemeente waarschuwt dan de onthaalbureaus. De bureaus nemen regelmatig contact op met de gemeenten om de afwerking in verband met de inburgering te verzekeren.

Ik wacht op de evaluatie om te zien hoe alles verloopt. De mensen van de onthaalbureaus zeggen me dat alles vrij vlot verloopt.

De heer Steven Vanackere: Daarnet hadden we het over de faciliteitengemeenten. De gemeentebesturen beschikken over adressen van inwijkelingen. We stellen tot onze onthutsing vast dat noch u, noch de Vlaamse Regering of minister Keulen daarover beschikken. Als Vlaams-Brabant of de Vlaamse Regering het beleid wil afstemmen op de binnenkomende inwijkelingen die geen nood hebben aan assistentie, dan kunnen ze dat niet omdat ze geen toegang hebben tot de gegevens. Dat schept problemen om de verfransingsdruk, die voor een deel een internationaliseringsdruk is, tegen te gaan.

De gemeentebesturen in de faciliteitengemeenten hebben die gegevens wel. Ze maken van de adressen gebruik om de nieuwkomers "soyez les bienvenus" te wensen. Dat stoort ons. Het is goed dat u die zaak hebt opgehelderd. De Vlaamse Gemeenschap moet nagaan of we daarrond geen initiatieven moeten nemen.

Mevrouw Wiske Ockerman: Ik zou ook nog willen antwoorden op de vraag van mevrouw De Wachter. Ik stel met plezier vast dat van hieruit wordt gesteld dat de achterstand in het arrondissement Halle-Vilvoorde dringend moet worden aangepakt. We voeren regelmatig overleg met de betrokken ministers. Ik hoop dat die zaak in de toekomst zeer goed wordt opgevolgd.

De heer Julien Dekeyser: Ik ben nog een antwoord schuldig op de vraag over de lightrail. We zijn

daar tijdelijk van afgestapt. Uit de studie is gebleken dat de capaciteit echt ontoereikend is. We zijn bijeengekomen met vertegenwoordigers van De Lijn. Ze stellen voor een traject te maken waar in een eerste fase snelbussen kunnen rijden en waar na verloop van tijd – een tiental jaren – via weinig ingrepen kan worden overgegaan op een lightrail. We zullen op die basis verder werken. We zijn dan ook zeker dat er een draagvlak is. Er staat immers ook een financieel plaatje tegenover.

De Lijn is bereid op termijn kredieten vrij te maken als we in die richting verder gaan. We hebben dat meegedeeld aan de mensen die in de vergadering zaten, aan de gemeenten en aan de pers. We hebben ook de redenen gegeven waarom we van de oorspronkelijke idee zijn afgestapt.

De heer Steven Vanackere: Ik was ook verbaasd dat, wanneer men het had over lightrail, het veel-er ging over de regio ten oosten van Brussel, terwijl het me lijkt dat er aan de westkant echt een kans is inzake een verbinding met Ninove. Toen ik voor het eerst dat BB-net zag, verbaasde het me dat men daarin iets wat als vrij futuristisch kan worden beschouwd als eerste ruggengraat nam. Daar moet men nog eens goed over nadenken. Misschien zijn er nog andere vormen van lightrail mogelijk. Ik vind het echter een heel verstandige reactie te zeggen dat men met een snelbus enorm veel goede dingen kan doen.

De heer Julien Dekeyser: Dan kan men later nog altijd bekijken welke delen men tot lightrail zou kunnen omvormen.

De heer Steven Vanackere: Ik ben tevreden dat de principes van behoorlijk bestuur en zuinig beheer ook door de provincie Vlaams-Brabant in ere wordt gehouden.

De heer Mark Demesmaeker: Wat de studie van professor Boes betreft, minister Peeters heeft in zijn antwoord op een vraag van mij nu verklaard dat hij de tweetalige wegwijzers en aanduidingsborden op het grondgebied van de faciliteitengemeenten zal vervangen door eentalig Nederlandse borden. Hij zal dat alleen niet in één beweging doen, om financiële redenen, maar wel op het ogenblik dat ze versleten of onherstelbaar beschadigd zouden zijn.

Ik heb natuurlijk niet durven beweren dat de uitzendingen van de provincie Vlaams-Brabant op Ring TV slecht zouden zijn. Integendeel, het zijn voorbeelden van goede uitzendingen. Alleen vrees ik dat, als Ring TV voor zijn overleven louter en alleen afhankelijk zou worden van door allerlei overheden aangekochte zendtijden, gemeentelijke overheden inbegrepen, de kijkers dan een probleem zullen hebben. We bewijzen Ring TV daar geen goede dienst mee. Zo heeft een inwoner van Herne bijvoorbeeld weinig boodschap aan een TV Merchtem die 10 minuten slechte zendtijd brengt.

De heer Toine De Coninck: We zitten op dezelfde golflengte.

De voorzitter: De hoorzitting is gesloten.

De verslaggever,

De voorzitter,

Elke ROEX

Gerda VANSTEENBERGE

BIJLAGE

Nota aan de leden van de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Betreft : hoorzitting dd. 2 juni 2005

1. Inleidende elementen

De provincie heeft kennis genomen van de beleidsnota 2004-2009 voor de Vlaamse Rand en stelt het op prijs dat de intentie om samen te werken met de provincie Vlaams-Brabant als een rode draad door deze beleidsnota loopt. Er wordt op gerekend dat deze intenties ook in de nabije toekomst hard worden gemaakt.

De beleidsnota van de minister is inhoudelijk voor een aantal beleidsmateries zeer degelijk uitgewerkt, zoals onderwijs en werk. Voor een aantal anderen beleidsmateries is de uitwerking nog eerder beperkt en we hopen dan ook dat ze in de komende maanden een meer concrete invulling krijgen.

De provincie is alleszins vragende partij om per beleidsdomein te komen tot concrete afspraken en samenwerkingsverbanden om zo de krachten te kunnen bundelen inzake de Vlaamse Rand.

2. Bespreking provinciaal beleid Vlaamse Rand

2.1. Vlaams karakter en faciliteitengemeenten

Het toezicht op een strikte toepassing van de faciliteitenregeling en taalwetgeving is op provinciaal niveau vooral de taak van de gouverneur als regeringscommissaris.

In haar beleidsnota "Vlaams karakter" van 05.07.2001 pleit de provincie onomwonden voor de afschaffing van dit faciliteitensysteem.

De provincie heeft een aantal initiatieven genomen in verband met het Nederlandstalig karakter van het straatbeeld en geregeld worden bedrijven aangespoord respect te betonen voor de streektaal die uiteraard het Nederlands is.

2.2. Bruegelproject

Hoewel het Bruegelproject een totaalproject met vele dimensies is, waar "alle" betrokken partijen op een geïntegreerde wijze dienen aan samen te werken, is de provincie Vlaams-Brabant van oordeel dat zij hier te weinig bij betrokken is geweest.

Dit project met een cultureel maar ook ecologische en ruimtelijke dimensie strekt zich nochtans uit over een groot gedeelte van het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant.

De provincie is duidelijk kandidaat om dit project, dat een meerwaarde kan genereren op cultureel, toeristisch en ecologisch niveau, mee gestalte te geven in het kader van een gebiedsgerichte benadering (cfr. kerntaken).

Ook de uitvoering van het culturele luik zonder voorafgaandelijk overleg aan vzw 'de Rand' wordt betreurd. De doelstellingen van het

Bruegelproject gaan immers veel verder dan de opdrachten van vzw 'de Rand'.

Inmiddels heeft Hugo De Greef zijn toekomstvisie op het Bruegelproject gefinaliseerd en hoopt de provincie Vlaams-Brabant dat de Vlaamse Regering op basis hiervan duidelijkheid schept wat de doelstellingen en uitvoering van het Bruegelproject betreft. De provincie Vlaams-Brabant is er van overtuigd dat het Bruegelproject een zeer interessant vehikel kan zijn om de eigenheid van de Vlaamse Rand te versterken.

De provincie Vlaams-Brabant is dan ook vragende partij om het cultureel-toeristische luik van het Bruegelproject zelf uit te voeren. Het is vanzelfsprekend dat dit zal gebeuren in nauw overleg met alle betrokken partners (Aminal, administratie Cultuur, Toerisme Vlaanderen, cultuur- en gemeenschapscentra, musea, gemeentebesturen, vzw de Rand ...) en dat de provincie hiervoor de nodige structuren en processen zal opzetten en uiteraard bereid is dit in medebeheer te doen.

2.3. vzw "De Rand"

De doelstellingen en taken van de vzw zijn duidelijk omschreven in het decreet van 7 mei 2004. Voor zover is er voor de provincie geen enkel probleem.

De provincie ontwikkelt samen met de vzw een aantal initiatieven en kent daarnaast jaarlijks aan de vzw een subsidie toe van quasi 623.000 €, tussenkomst Randkrant inbegrepen.

Deze samenwerking verloopt vrij vlot.

De provincie heeft in 2002 haar beheersovereenkomst met vzw 'de Rand' opgeschort in afwachting van de omvorming van vzw 'de Rand' naar een privaatrechtelijk extern verzelfstandigd agentschap. Dit EVA-decreet is door het Vlaams Parlement goedgekeurd maar nog steeds niet door de Vlaamse Regering in werking gesteld.

Inmiddels werd wel al de afspraak gemaakt tussen vzw 'de Rand' enerzijds en de provincie en de Vlaamse Gemeenschap anderzijds dat er een gezamenlijke beheersovereenkomst zal opgesteld worden tussen de drie partners. Deze overeenkomst moet ertoe leiden dat de taken van de vzw 'de Rand' duidelijk omschreven worden en problemen en onduidelijkheden uit het verleden vermijden.

2.4. Sectoren

2.4.1. Cultuur

De provincie Vlaams-Brabant voert een actief cultureel beleid (gaande van erfgoed tot pop- en rock) waarbij de specifieke situatie van de Vlaamse Rand steeds verrekend wordt.

Als netwerk van alle cultuur- en gemeenschapscentra (waarbij ook deze van vzw de Rand) levert het door het provinciebestuur opgerichte platform "Vlabra'ccent" een zeer gewaardeerde bijdrage tot een betere cultuurspreiding en cultuurparticipatie in de ganse

provincie en meer bepaald in de Vlaamse rand rond Brussel. In de beleidsnota Vlaamse Rand van minister Vandenbroucke staat te lezen dat de minister samen met de minister van Cultuur in dit verband initiatieven zal nemen om te komen tot een beter culturele afstemming. Vanuit de provincie Vlaams-Brabant wordt uitgekeken naar dit resultaat.

De dienst cultuur werkt ook actief mee met het Festival van Vlaanderen om de concerten in de Vlaamse Rand meer elan te geven. Alle tot nu toe ontwikkelde provinciale initiatieven inzake leesbevordering en steun aan het bibliotheekwerk in de faciliteitengemeenten werden geïntegreerd in het streekgericht bibliotheekbeleidsplan 2003-2006 wat een garantie geeft naar een structurele ondersteuning van het bibliotheekwerk in deze gemeenten. De provincie Vlaams-Brabant voert tenslotte een duidelijk herkenbaar erfgoedbeleid dat oa tot uiting komt in het project Breedbeeld in het Pajottenland en de samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap en de gemeente Drogenbos inzake het Felix De Boeck Museum.

2.4.2. Jeugd

De provincie is ten zeerste verbaasd dat dit beleidsdomein in de beleidsnota van de minister niet behandeld wordt. Zelf zijn we er alleszins van overtuigd dat ook hier kansen liggen om specifiek beleid voor de Vlaamse Rand te ontwikkelen.

Het provinciebestuur heeft de voorbije jaren steeds een extra inspanning geleverd voor het jeugdwerk in de faciliteitengemeenten door het subsidiëren van de stafmedewerker jeugd van vzw de Rand. Door de aanwervingen van medewerkers inzake jeugd voor de gemeenschapscentra wordt deze werking op plaatselijk vlak nog beter ondersteund.

Het provinciaal jeugd(werk)beleid ontvangt veel appreciatie van alle actoren in het veld, ook van deze in de brede Vlaamse Rand. Ter ondersteuning van het jeugdwerk (maar ook ruimer) werd in 2003 het provinciaal vormingscentrum Hanenbos te Dworp geopend.

In het kader van het spreidingsbeleid rond de aanwezigheid van voldoende kwalitatieve repetitieruimten voor jonge groepjes, zal het provinciebestuur i.s.m. met vzw. "de Rand" in het GC de Zandloper te Wemmel werk maken van de bouw en de subsidiëring van een repetitieruimte.

In samenwerking met het Steunpunt NT2, vzw 'de Rand' en de Vlaamse Dienst Speelpleinwerk wordt in 2005 gestart met een pilootproject bij twee speelpleinen in de Vlaamse Rand. De bedoeling is om de kinderen op de speelpleinen op een speelse manier vertrouwd te maken met het Nederlands. De speelpleinmonitoren krijgen hiervoor een aangepaste vorming.

2.4.3. Sport

Inzake de ontwikkeling van gemeentelijke sportstructuren beschikten tot voor kort slechts een 20-tal van de 65 Vlaams-Brabantse gemeenten over een eigen sportraad en/of sportdienst.

Met de bedoeling de drempel voor de sportzwakke gemeenten te verlagen werden door de Provincie Vlaams-Brabant twee initiatieven ontwikkeld:

- er werden 8 sportregio's opgericht waarbij via een systeem van gemengde financiering de gemeenten elkaar onderling ondersteunen inzake organisatie en maximaal rendement van de aanwezige sportinfrastructuur.
- de provincieraad keurde een reglement goed waarbij gemeenten, die een erkenning in het kader van het decreet op de gemeentelijke sportdiensten nastreven, gedurende 3 jaar aanspraak kunnen maken op een degressieve subsidie.

Inzake de sportregiowerking werd het provinciaal reglement speciaal aangepast om in de faciliteitengemeenten een toetreding mogelijk te maken via de Nederlandstalige sportraad of het Nederlandstalig sportoverleg i.p.v. via de gemeente. Naast de gemeente Drogenbos zijn de gemeenten Kraainem, Wemmel en Sint-Genesius-Rode op die manier reeds toegetreden en Wezembeek-Oppeem staat op het punt dit voorbeeld te volgen.

2.4.4. Vlaamse Rand

Ook de provincie heeft vanaf haar ontstaan steeds een hoffelijk maar vastberaden taalbeleid gevoerd en zij heeft oog voor taalpromotie en het verhogen van het zelfbewustzijn.

Zo worden activiteiten met een ruimer publieksbereik die zelfs los staan van 11 juli, maar het Vlaams karakter onderstrepen, eveneens financieel ondersteund.

De provincie steunt in niet onbelangrijke mate de uitgave van de Randkrant en de gemeenschapskranten.

De leefbaarheid van Ring-Tv wordt dan weer daadwerkelijk ondersteund via een contractuele opdracht voor de uitzending van 22 thema-uitzendingen per jaar.

2.4.5. Openbare werken en mobiliteit

De provincie staat achter het samenwerkingsakkoord tussen de verschillende overheden over het Gewestelijk Expressnet. De realisatie van het GEN-netwerk is essentieel om de congestie in de provincie en meer in het bijzonder in de Vlaamse Rand, aan te pakken.

De provincie vraagt niet alleen aan de verschillende partijen om het samenwerkingsakkoord te bekrachtigen, maar ijvert eveneens voor een daadwerkelijke realisatie van het GEN-netwerk.

Om beter, dit wil zeggen frequenter en vlotter, openbaar vervoer te realiseren zullen financiële middelen nodig zijn. Het is daarom belangrijk dat de realisatie van het GEN-netwerk ook vanuit Vlaanderen mee ondersteund wordt om de congestie in de Vlaamse Rand te verminderen.

Om de congestie binnen de Vlaamse Rand optimaal te kunnen aanpakken vraagt de provincie als aanvulling op het GEN-netwerk, de bijkomende realisatie van een nieuwe transversale busverbinding in de Vlaamse Rand rond Brussel.

2.4.6. Leefmilieu

In project 10 van het provinciaal milieubeleidsplan 2004 - 2008, subdoelstelling 1, ligt een belangrijk accent op de actie 'het uitbouwen van een regionaal gebiedsgericht project 'Groene Corridor' in het noordwesten van de provincie Vlaams-Brabant'.

De Groene Corridor is de streek ten noordwesten van Brussel, waar nog heel wat waardevolle natuurgebieden voorkomen met een rijke fauna en flora. Spijtig genoeg worden deze gebieden sterk geïsoleerd van elkaar en zijn ze niet groot genoeg voor een aantal soorten om er zich te vestigen. Dit betekent ook dat ze voor de aanwezige planten en dieren slechts eilandjes zijn in een zee van bewoning, transportwegen, landbouwvlakten, Soorten worden hierdoor kwetsbaarder voor uitsterven omdat ze niet kunnen uitwijken naar andere gebieden bij ongunstige milieuomstandigheden. Ook de verstedelijkingsdruk – namelijk de nabijheid van Brussel- en belangrijke transportmodi van en naar de hoofdstad dragen extra bij tot het versnipperingeffect. Het landschap wordt daardoor ook minder aantrekkelijk voor allerlei vormen van zachte recreatie.

De laatste jaren groeide meer en meer het besef dat er dringend iets moet gedaan worden met de resterende natuur en landschap ten noordwesten van Brussel. Vanuit verschillende hoeken klonken er kreten om wat er nog is zeker te behouden en te versterken. Onder impuls van de provincie Vlaams-Brabant hebben in 2001 de gemeenten Wemmel, Meise, Kapelle-op-den-Bos, Grimbergen, Vilvoorde en Zemst hun krachten gebundeld om de groene structuren aanwezig in hun gemeente, te ontwikkelen en te verbinden. Vrij snel sloten ook de gemeenten Londerzeel, Merchtem en Steenokkerzeel, en heel recent ook Opwijk, zich aan.

Het project omvat de volgende globale doelstellingen:

Het ontwikkelen van een globale visie op natuurontwikkeling, landschapsontwikkeling, landinrichting en aan het gebied aangepaste natuurrecreatie;

De bevordering van een draagvlak voor duurzame streekontwikkeling met natuur en landschap als belangrijke dragers;

De conceptie en/of uitvoering van projecten in eigen beheer, in opdracht van of in samenwerking met derden, betreffende het behoud, de ontwikkeling, het beheer en het herstel van natuur- en landschapswaarden;

Het mee sturen, mee ontwikkelen, bevorderen en promoten van recreatief medegebruik, van natuureducatie en natuurrecreatie;

De bevolking gevoelig maken voor de in het gebied belangrijke natuurwaarden en het aantrekkelijk landschap.

Een stuurgroep met vertegenwoordigers van de provincie en de verschillende gemeenten (burgemeesters, schepenen en milieuambtenaren van de 10 gemeenten), onder het voorzitterschap van

de provincie, staat in voor de voorbereiding, opvolging, bijsturing en evaluatie van de diverse onderdelen.

Alle aspecten worden geregeld in een samenwerkingsovereenkomst (in voege sinds 01/01/2002) die terzake door de partners werd afgesloten. Naast de hoger beschreven doelstellingen en stuurgroep, beschrijft de overeenkomst de onderlinge taakverdeling en engagementen. Zo komen de logistieke, personele en financiële ondersteuning vanuit de provincie, en het opstellen van jaarprogramma's en een meerjarenprogramma aan bod. De overeenkomst werd door de bestendige deputatie goedgekeurd op 13/12/2001.

Momenteel is de uitvoering van het derde jaarprogramma (2004) lopende. Qua concrete bovengemeentelijke acties zijn de blikvangers tot op heden o.a. de reeds uitgevoerde studie kleine landschapselementen, de studie bermbeheer (in uitvoering),

Het Bruegelproject is een onderwerp dat regelmatig ter sprake kwam in de stuurgroep (in de zin dat er vragen over gesteld werden, ...), maar dan moest de provincie steeds het antwoord schuldig blijven, aangezien ze niet betrokken werd bij het Bruegelproject en ook niet op de hoogte is van wat er binnen of door dat Bruegelproject gebeurt.

2.4.7. Binnenlandse aangelegenheden en stedelijk beleid

De bevoegdheid inzake toezicht is vooral specifieke bevoegdheid van de gouverneur als regeringscommissaris.

Zoals reeds eerder aangegeven wordt naar handelaars en bedrijven een suggestief beleid gevoerd dat meestal leidt tot aanpassing van reclameboodschappen uitsluitend in het Nederlands.

Inzake het onthaalbeleid werden reeds initiatieven genomen betreffende de vorming van gemeentelijke ambtenaren. Dit initiatief kende trouwens een groot succes.

2.4.8. Huisvesting

In haar beleidsnota Vlaams karakter van 5 juli 2001 stelde de bestendige deputatie in haar doelstelling ook specifiek aandacht te zullen besteden aan het sociale aspect van deze problematiek.

In het verleden werkte zij hiervoor het provinciaal reglement inzake tegemoetkomingen voor huisvestingsinitiatieven in de Vlaamse Rand uit. Bij dit reglement werd het principe van het aantonen van een zekere band met de gemeente gehanteerd, wat ook bij latere provinciale reglementering werd ingeschreven. Via dit reglement werden 117 kavels en 230 woongelegenheden betoelaagd.

Ook de inventaris onbebouwde percelen (IOP) is een zeer nuttig instrument gebleken bij het uittekenen van een grond- en huisvestingsbeleid op diverse niveaus. Voor het opstellen van de gemeentelijke structuurplannen wordt er gretig gebruik van gemaakt.

Op dit moment actualiseert men de gegevens van de IOP, een actualisatie die tegen mei 2005 zou moeten rond zijn.

Via een eigen grond- en pandenbeleid tracht de provincie meer regulerend op te treden. Ze wil een eigen woonproject van een 85-tal woningen realiseren op provinciale eigendom in Asse (Zellik). Tevens schreef zij in het kader van dit te voeren grond- en pandenbeleid een nieuw provinciaal reglement dat o.a. het voormelde reglement inzake tegemoetkomingen voor huisvestingsinitiatieven in de Vlaamse Rand vervangt. Dit nieuwe reglement blijkt na drie selectieperiodes een zeer interessant instrument voor initiatiefnemers van kleinschalige huisvestingsprojecten. Tot nu toe werden voor 31 wooneenheden projectsubsidies toegekend in de Vlaamse Rand en voor 16 woningen werd een renteloze renovatielening toegestaan. De bijzondere aandacht voor de Vlaamse Rand blijft in het nieuwe reglement behouden enerzijds door de subsidies te laten variëren naargelang de duurte van de gemeente en anderzijds door de voorrang die gegeven wordt aan projecten die in de Vlaamse Rand uitgevoerd worden wanneer het een samenwerkingsverband met de provincie betreft. Tot nog toe is er een ruime vertegenwoordiging van projecten uit de Vlaamse rand bij de goedgekeurde projecten.

De provincie zorgt ook voor een zo duidelijk mogelijke informatieverstrekking naar particulieren en initiatiefnemers, zodat deze geen kansen laten liggen om betaalbare huisvesting te bekomen. Hiertoe werkte zij een huisvestingsgids uit die binnenkort ter beschikking zal gesteld worden. Daarnaast werd tevens in samenwerking met de vzw 'de Rand' gezorgd voor een duidelijk overzicht van alle mogelijke tussenkomsten van Vlaamse overheid en provincie op het vlak van huisvesting op de website van de vzw 'de Rand' (www.derand.be) en worden hier tevens alle nuttige adressen vermeld voor potentiële huurders en bouwers. Daarnaast worden tevens op geregelde tijdstippen informatiecampagnes in verband met de tegemoetkomingen op het vlak van huisvesting op het getouw gezet.

Naast de provincie, richt ook Vlabinvest zich naar de Vlaamse Rand voor de realisatie van woonprojecten. De afbakening van de Vlaamse rand bij Vlabinvest blijft echter enorm verschillen met de afbakening van de Vlaamse Rand bij de provincie die op objectieve basis (grond- en woningprijzen volgens de gegevens van STADIM) gebeurde. Een gevolg hiervan is dat echte samenwerking tussen Vlabinvest en de provincie uitblijft bij gebrek aan een eenvormige wettelijke omkadering op Vlaams en provinciaal niveau. Zolang de provincie ook niet als actor inzake huisvestingsbeleid is opgenomen in de wooncode, kan zij niet actief zelf optreden bij de realisatie van (gesubsidieerde) sociale huisvesting wat gelet op de dringende noodzaak aan bijkomende betaalbare huisvestingsmogelijkheden in de Vlaamse Rand een gemiste kans blijft.

2.4.9. Ruimtelijke ordening

De provincie pleit voor een gedifferentieerde aanpak van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel waarin naast de ruimte voor hoogdynamische (economische) activiteiten en het verdichten en

uitbouwen van de woonomgeving ook voldoende belang gehecht wordt aan de meer residentiële woongebieden en de open ruimte.¹

Een aantal bijzondere aandachtspunten:

- De gebieden met een hoge economische dynamiek situeren zich vooral in de nabijheid van de luchthaven, de omgeving van de Heizel, de omgeving van Asse-Zellik en de zuidelijke Zennevallei. De provincie wenst de economische vitaliteit van deze gebieden in de toekomst te vrijwaren en waar mogelijk te versterken.
- De kern Vilvoorde neemt in dit Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel een specifieke rol in. De kern fungeert als handels- en voorzieningencentrum voor een ruime omliggende regio in het centrale noorden van de provincie. Aandacht dient hierbij ook te gaan naar de reconversie van de kanaalzone en de bedrijvenzone op de grens met Machelen en Brussel, hoogwaardig wonen en de uitbouw van recreatieve voorzieningen.
- Bijkomende woonverdichtingen en uitbreidingen van het bestaande woonaanbod in het Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel dienen in eerste instantie gerealiseerd te worden nabij goed ontsloten openbaar vervoersknooppunten met aandacht voor differentiatie in typologieën en de uitbouw van een kwalitatief openbaar domein. Andere delen kennen eerder een ontwikkeling vergelijkbaar met de perifeer bebouwde landschappen. Voor deze gebieden wordt een bestendiging van het residentiële karakter vooropgesteld en worden ontwikkelingsmogelijkheden beperkt.
- Hoogdynamische toeristisch-recreatieve voorzieningen kunnen op multimodaal zeer goed ontsloten plaatsen worden uitgebouwd en dienen bij voorkeur aan te sluiten op de bestaande voorzieningen.
- Een maximaal behoud van de bestaande open ruimte fragmenten in het gebied dringt zich op. De provincie pleit ervoor om deze fragmenten via een fijnmazig netwerk onderling te verbinden en op die manier de open ruimte in dit gebied te versterken.

2.4.10. Media

De provincie pleit uiteraard voor een structurele oplossing voor haar beide (ROB en Ring-Tv) regionale zenders.

2.4.11. Onderwijs

De provincie voert al sinds acht jaar in de maand september, bij de aanvang van het schooljaar, een grootschalige promotiecampagne in de Vlaamse Rand voor taallessen Nederlands. Deze campagne is gericht naar de anderstaligen in de Vlaamse Rand en probeert hen aan te sporen om via het aanbod van taalcentra Nederlands de Nederlandse taal te leren. In de campagneslogan wordt telkens de knuffelwaarde van het Nederlands onderstreept zodat het duidelijk moet zijn dat de kennis van deze taal niet alleen het vinden van een job vergemakkelijkt maar ook het leven in het algemeen aangenamer maakt.

Sinds 1997 subsidieert de provincie het Steunpunt NT2 van de KULeuven om in de Vlaamse rand ondersteuning te bieden aan kleuter-

¹ zie ook Ruimtelijk Structuurplan Vlaams-Brabant zoals definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 7 oktober 2004.

en lagere scholen die veel anderstalige leerlingen tellen. In 2004 heeft het Steunpunt NT2 een brede evaluatie doorgevoerd bij scholen in de Vlaamse Rand. De resultaten hiervan werden voorgesteld op 1 december 2004 in het provinciehuis. Het onderzoek toont aan dat het zeer goed gaat met de taalvaardigheid van anderstalige leerlingen en dat tegelijkertijd Nederlandstalige kinderen geen hinder ondervinden van de aanwezigheid van anderstalige leerlingen. Daarnaast tonen de resultaten ook aan dat leerlingen zich betrokken en goed in hun vel voelen op hun school.

Inzake de oprichting van het Huis van het Nederlands betreurt de provincie het feit dat de Vlaamse Regering niet de noodzaak heeft ingezien van een apart Huis van het Nederlands voor de Vlaamse Rand. De provincie heeft hier in het verleden herhaaldelijk voor gepleit.

2.4.12. Werkgelegenheid en Toerisme

Het provinciebestuur heeft, samen met vzw 'de Rand' een campagne opgezet naar bedrijven en handelszaken om het Nederlands als voertaal te gebruiken met al hun klanten alsook in hun reclametechnieken. Deze campagne werd positief ontvangen en zal wellicht verder gezet worden.

In overleg met allerlei actoren uit de Vlaamse Rand, spoort het provinciebestuur alle bedrijven en handelszaken aan consequent het Nederlands te hanteren. Klachten hieromtrent worden consequent onderzocht en zo nodig stuurt het provinciebestuur een brief naar bedrijven die meer dan eens een steek laten vallen.

Met steun van Toerisme Vlaanderen en met actieve betrokkenheid van de provincie, de gemeenten en de toeristische actoren finaliseerde het provinciaal autonoom bedrijf "Westtoer" einde 2003 het Strategisch Beleidsplan Toerisme en Recreatie voor de Groene Gordel 2003-2007. Dit vormt de basis voor het toerismebeleid in de ruime regio waarvan de Vlaamse Rand de kern vormt.

Om de ambitieuze doelstellingen effectief te realiseren werd in 2004 het Toeristisch-Recreatief ActiePlatform (TRAP) Groene Gordel opgericht, dit is het sectorcomité dat instaat voor de promotie van de regio. Toerisme Vlaams-Brabant sloot convenanten af met bijna alle gemeenten, waardoor de financiële bijdragen van provincie en gemeenten geregeld worden voor promotie en voor regiowerking. Tevens werden hierdoor de taken van de respectievelijke toerismestructuren vastgelegd.

De implementatie van het Strategisch Beleidsplan Groene Gordel houdt in dat er een globaal concept uitgewerkt wordt voor de Groene Gordel, uitgaande van de diversiteit en de eigenheid van de subregio's Dijleland, Pajottenland en Brabantse Kouters. De nabijheid van Brussel moet hier uitgespeeld worden.

Een Groene Gordel-actieplan en de ontwikkeling van specifieke producten met een Brussel-onderdeel (kanaaltochten, het Bruegelthema) evenals de uitbouw van de vooropgestelde streekbezoekerscentra in Tervuren, Halle en/of Gaasbeek, Grimbergen en/of Meise vragen een sterkere financiële betrokkenheid van de Vlaamse overheid. De provincie en de gemeenten engageren zich actief en financieel voor de toeristisch-recreatieve profilering van de Groene Gordel, waarmee deze vaak als problematisch gepercipieerde

regio zich positief kan positioneren. Van Vlaanderen wordt bijkomende ondersteuning verwacht en eigen investeringen, o.a. voor de verdere ontsluiting van het patrimonium.

De permanent bewegwijzerde route "De Gordelroute" wordt in juni van dit jaar officieel geopend. Hieraan zullen verblijfsarrangementen en bijkomende ontdekkingsvoorstellen in de ruimere regio opgehangen worden. Daartoe moet ook het uitbouwen van kleinschalig logies gestimuleerd worden.

In het kader van het Europees project Interreg III B - SOS II - promotie van de 'Groene Gordel', werden acties uitgewerkt voor de promotie van de streekproducten. De bedoeling van deze acties is om via het stimuleren en professionaliseren van de productie en de distributie van streekproducten, een bijkomende impuls te geven voor het behoud en de ontwikkeling van de (ambachtelijke) bedrijven die deze producten maken. Dit draagt tevens bij tot het behoud van traditionele waarden en productiemethodes."

2.4.13 Welzijn-gezondheidszorg en inburgering

De regio Halle-Vilvoorde is voor haar welzijns- en gezondheidszorg van oudsher georiënteerd op Brussel hoofdstad. Zowel de ruimtelijke ordening als de verkeersassen zijn in die richting georganiseerd. In de regio wordt op vlak van welzijn en gezondheidszorg een achterstelling aan aanbod gevoeld door de afwezigheid van voorzieningen op verschillende terreinen: algemeen welzijnswerk, kinderopvang, ouderenzorg, geestelijke gezondheidszorg, crisisopvang, ...

De algemene achterstelling wordt wellicht het scherpst gevoeld in het algemeen welzijnswerk. De 3 CAW in Halle-Vilvoorde zitten ver onder de Vlaamse norm qua personeelsbezetting en financiële middelen. Alle drie zijn ze de laagste in heel Vlaanderen (zie Witboek SAW) en dit vertaalt zich in een te minimale dienstverlening. De provincie Vlaams-Brabant poogt hier impulsen te geven via samenwerkingsovereenkomsten op een 5-tal terreinen. Op initiatief van de provincie is enkele jaren geleden het crisisopvangcentrum Haven 21 te Halle opgericht, maar het voortbestaan ervan is bedreigd als er geen middelen worden voorzien vanuit Vlaanderen.

Inzake de bijzondere jeugdbijstand is de capaciteit nog altijd onvoldoende voor Halle-Vilvoorde en Brussel. Dit wordt het best geïllustreerd aan de zoektocht van de verwijzers naar een geschikte hulpverlening. Bijna de helft van de jongeren wordt geplaatst buiten de provincie en vice versa. Om historische en praktische redenen zijn de meeste residentiële voorzieningen in het Brusselse gehuisvest terwijl de ambulante diensten zich in de randgemeenten van Brussel en daarbuiten bevinden. Het OndersteuningsTeam Allochtone jongeren in de Bijzondere Jeugdbijstand zou een verdere ondersteuning moeten krijgen binnen het Multidisciplinair Team BJB en de integrale jeugdhulpverlening.

Voor de buitenschoolse kinderopvang stelt zich het probleem dat de faciliteitengemeenten moeilijkheden maken bij de oprichting van een Vlaams initiatief (bv. Kraainem). Ondanks de doelstelling om 10.000 nieuwe (kinder)opvangplaatsen te creëren wordt er slechts nu en dan geld vrijgemaakt. Via de zgn. "witte vlekken"-methode worden elke keer alleen de meest achtergestelde gebieden waar er initiatieven genomen werden betoelaagd. Gemeenten die niet tot de meest achtergestelde gemeenten gerekend worden kunnen zo jaren wachten op nieuwe initiatieven / uitbreidingen. De gemeenten van de Vlaamse Rand zouden als Vlaams-Brabants accent in de criteria voor toewijziging kunnen opgenomen worden.

Het decreet van 28/2/2003 en het besluit van 30/1/2004 regelen het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Het provinciebestuur was tijdens het overgangsjaar 2003-2004 opdrachthouder van dit inburgeringsbeleid. Er werden 385 primaire inburgeringstrajecten gerealiseerd. Sinds 1 januari 2005 organiseert het provinciebestuur zelf het provinciale onthaalbeleid. Extra middelen worden ingezet om de achterstand in het cursusaanbod NT2 in te lopen. Het probleem is dat de subsidie-enveloppe vanaf 15 mei 2005 nog niet bekend is. De inzet van trajectbegeleiders en docenten maatschappelijke oriëntatie kan dus nog niet ingeschat worden wat een goede planning in de weg staat.

SLOTCONCLUSIE

Vlaamse Rand

De provincie Vlaams-Brabant houdt zich dan ter beschikking om de nieuwe beheersovereenkomst met 3 partners (vzw De Rand - Provincie Vlaams-Brabant en Vlaamse Gemeenschap) zo vlug mogelijk te finaliseren. Zij zal ook het initiatief nemen om het Platform van gemeenten in de Rand zo spoedig mogelijk gestalte te geven. Een synchronisatie met de werking van de Task Force achten wij daarbij aangewezen.

Huisvesting

Vermits betaalbare huisvesting in de Vlaamse Rand één van de belangrijkste knelpunten blijft, is de aangehaalde beleidsafstemming zeker ook op dit vlak noodzakelijk. Elk initiatief dat in deze moeilijke context voor bijkomende betaalbare huisvesting kan zorgen, moet gesteund worden. Daarom acht de provincie de tijd er meer dan rijp voor dat ook de Vlaamse overheid de initiatieven van de provincie op het vlak van huisvesting naar waarde schat en de provincie eindelijk opneemt als een actor inzake huisvestingsbeleid in de Wooncode; dit zou haar de mogelijkheid geven nog actiever op te treden.

Cultuur

Op cultureel vlak bevestigt de provincie zijn ambities inzake spreiding en participatiebevordering, o.m. via Vlabra'ccent, het Streekgericht Bibliotheekbeleid (leesbevordering), het Festival van Vlaanderen, het Museum Felix De Boeck en verschillende erfgoedprojecten.

Bovendien blijft de provincie kandidaat om het culturele luik van het Bruegel over te nemen, omdat dit naadloos aansluit bij het streekgericht cultuurbeleid.

Welzijn en gezondheid

De algemene achterstelling van het algemeen welzijnswerk in de Vlaamse Rand vertaalt zich in een te minimale dienstverlening. Een inhaaloperatie, ondermeer inzake crisisopvang, is dringend nodig.

Jeugd

Inzake jeugdbeleid vragen we aandacht voor het realiseren van een repetitieruimte en het opvolgen van het taalproject bij een aantal speelpleinwerkingen.

Toerisme

De provincie Vlaams-Brabant vraagt de Vlaamse Regering om aan Toerisme Vlaanderen de opdracht te geven samen met Toerisme Vlaams-Brabant en op basis van het Strategisch Beleidsplan Toerisme een Groene Gordel Actieplan uit te werken en te realiseren, waarmee deze Vlaamse kernregio zich positief kan profileren en promoten. Voor de implementatie ervan dient Vlaanderen de nodige middelen (budget en personeel) in te zetten voor de ontwikkeling van de toeristisch-recreatieve sector in de gehele Groene Gordel, waarvan de Vlaamse Rand de kern vormt.

Sport

De gemeenten krijgen de volle ondersteuning van de provincie.

Toine DE CONINCK, gedeputeerde bevoegd voor o.m. het Vlaams karakter, Sport en Huisvesting

Julien DEKEYSER, gedeputeerde bevoegd voor o.m. ruimtelijke ordening, wegen en mobiliteit

Wiske OCKERMAN, gedeputeerde bevoegd voor o.m. welzijn en gezondheid
